

kan blive fuldstændig effektiv, naar den er obligatorisk over hele Linien, er det vel nok noget vanskeligt for Rigsdagen at gennemføre en Lov, der har vakt en saa stærk Modstand i en Del af Landets Kommuner. I § 1 staar der endvidere, at Kommunerne kan tvinge Grundejerne til at udføre de Foranstaltninger, som Kommunalbestyrelserne finder rigtige. Det mener jeg er et rigtigt Princip. Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at Kommunerne kan paabyde disse Grundejere at afholde de Udgifter, der er forbundne dermed — Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelserne kan paabyde Grundejerne at foretage visse Foranstaltninger, gælder nemlig baade de Kommuner, hvor Udryddelsen skal være obligatorisk, og de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelserne stilles frit — thi jeg mener, det er noget for strengt overfor Grundejerne i de Kommuner, hvor Udryddelsen ikke er obligatorisk, at Kommunalbestyrelserne skal kunne paalægge dem at afholde de Udgifter, der er forbundne med en effektiv Udryddelseskrig.

§ 2 omhandler det Tilskud, der skal ydes fra Statens Side. Forslaget bestemmer, at der kan ydes 30 000 Kr. i Regnskabsaarene 1921—22 og 1922—23. Jeg vil gerne sige 2 Ting om dette Tilskud: For det første, at det forekommer mig, at det er et meget lille Tilskud i Forhold til, hvad det koster at føre en virkelig Udryddelseskrig mod Rotterne, og dernæst, at det efter min Opfattelse vilde være mere rigtigt, om dette Tilskud kunde ydes i en længere Aarrække. Jeg tror, at skal der komme noget virkeligt ud af Kampen mod Rotterne, kan man ikke nøjes med at føre Krig imod dem i et Aar eller to og derefter holde stille igen en Tid, hvorved man giver dem Lejlighed til at formere sig; skal Samfundet virkelig føre en Kamp paa dette Omraade, tror jeg, det skal være en ihærdig og stadig Kamp.

Jeg skal ikke stille Forslag om at henviser Sagen til et Udvalg, men jeg kunde dog ønske at høre den højtærede Indenrigsministers Mening, om der ikke kunde gennemføres en Ændring i Lovforslaget mellem første og anden Behandling paa disse to Omraader.

I § 4 er der fastsat nogle Bødestemmelser. Ogsaa dem kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg mener, at paa eet Omraade er disse Bøder for smaa. Det bestemmes saaledes, at de, der freder, opdrætter eller fra Udlandet indfører Røtter og afleverer dem og modtager en Præmie derfor, kan

straffes med Bøder fra 5 Kr. til 1 000 Kr. Det forekommer mig, at det er et lille Minimum, der er sat for en saadan Forseelse, thi hvis Kommunerne vil gøre Brug af Præmiesystemet, frister vi dog noget til netop at frede og opdrætte Røtter. Men er der nogen, der falder for den Fristelse, synes jeg, at Bøden skulde være noget større. Jeg mener, at Minimum af Bøden i alt Fald skulde sættes op fra 5 Kr. til 100 à 500 Kr. for en saadan Forseelse.

Jeg har nu paapeget de Punkter, hvor jeg kunde have ønsket Forslaget noget anderledes. Om det kan opnaas ved Vellivlie fra den højtærede Indenrigsministers Side under Behandlingen, eller det skal ske under en Udvalgsbehandling, skal jeg ganske henstille.

Indenrigsministeren (Sjurd Berg): Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og jeg vil, da det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der endnu ikke er kommet Svar fra Københavns Magistrat, oplyse, at Ministeriet har faaet Meddelelse om, at Svaret kan ventes, naar Magistraten har holdt sit næste Møde; men allerede nu kan det dog siges, at Magistraten vil anbefale Forslaget, og det er muligt, at jeg allerede i Dagens Løb faar en foreløbig Skrivelse herom fra Københavns Magistrat.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen var inde paa den Tankegang, at Forslaget skulde omformes saaledes, at det blev tvungent for alle Kommuner at foretage Foranstaltninger til Udryddelse af Røtter. Jeg vil i den Anledning minde om, at det nu er magtpaaliggende, at vi faar en Rottelov, og at det ikke er tilstrækkeligt, at vi forhandler og taler om Sagen og drøfter den i et Udvalg, saa at Rigsdagen i Slutningen af denne Maaned gaar fra hinanden, uden at der er vedtaget nogen Rottelov. Saaledes er det gaaet i en Række af Aar; det har vist sig, at man ikke paa Rigsdagen har kunnet enes om, at en saadan Lovbestemmelse er nødvendig. Det ærede Medlem maa erindre, at de samvirkende Sogneraadforeninger har udtalt sig med stor Styrke mod den Tanke, som han her var inde paa, og der skal ikke megen Forudseenhed for at se, at hvis man vil søge at fastholde det Standpunkt, vil det blive vanskeligt overhovedet at enes her paa Rigsdagen om en Rottelov, endsiige enes derom i denne Samling. Jeg er fremkommet med dette Lovforslag tidligere, end man maaske kunde mene det rigtigt, idet man kan sige, at vi mangler en eller anden Oplysning; Ministeren